

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 listopada 2022 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący	SSA Janusz Sulima
Sędziowie	SSA Jacek Dunikowski SSA Alina Kamińska
Protokolant	Elżbieta Niewińska

przy udziale prokuratora Mirosława Żocha

po rozpoznaniu w dniach 17 sierpnia 2022 roku i 10 listopada 2022 r. sprawy:

A. G. oskarżonego z art. 258 §1 k.k., art. 231 §2 k.k. w zb. z art. 266 §2 k.k. w zw. z art. 12 §1 k.k. w zw. z art. 65 §1 k.k., art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt w zb. z art. 52 pkt 2 ustawy z dnia 13 października 1995 roku Prawo Łowieckie, art. 233 §1 k.k., art. 231 §1 k.k., z art. 229 §3 k.k. w zb. z art. 18 §2 k.k. 2 w zw. z art. 271 §1 k.k.

z powodu apelacji prokuratora i obrońcy

od wyroku Sądu Okręgowego w Suwałkach

z dnia 25 stycznia 2022 r., sygn. akt II K 55/21

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- 1) uchyla rozstrzygnięcie z punktu VIII o łącznej karze pozbawienia wolności i łącznej karze grzywny,
- 2) uniewinnia oskarżonego A. G. od popełnienia czynów przypisanych mu w punktach I i III (zarzuconych w punktach I i III) i w tej części kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa,
- 3) z opisu czynu przypisanego w punkcie II (zarzuconego w punkcie II) eliminuje sformułowanie „w ramach zorganizowanej grupy przestępczej” i czyn ten kwalifikuje z art. 231 §2 k.k. w zb. z art. 266 §2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w brzmieniu pierwotnym w zw. z art. 4 §1 k.k. i za podstawę skazania za ten czyn przyjmuje art. 231 §2 k.k. w zb. z art. 266 §2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w brzmieniu pierwotnym w zw. z art. 4 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k., a za podstawę wymiaru kar przyjmuje art. 231 §2 k.k. w zw. z art. 11 §3 k.k. w zw. z art. 33 §2 k.k.,
- 4) czyn przypisany w punkcie IV kwalifikuje z art. 233 §1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w brzmieniu pierwotnym w zw. z art. 4 §1 k.k. i te przepisy przyjmuje za podstawę skazania,

5) z opisu czynu przypisanego w pkt. V (zarzuczonego w pkt. VI) eliminuje sformułowanie: „w ramach zorganizowanej grupy przestępczej” i czyn ten kwalifikuje z art. 231 §2 k.k. w zb. z art. 266 §2 k.k. w zw. z art. 12 §1 k.k. i za podstawę skazania przyjmuje art. 231 §2 k.k. w zb. z art. 266 §2 k.k. w zw. z art. 12 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k., a za podstawę wymiaru kar przyjmuje art. 231 §2 k.k. w zw. z art. 12 §1 k.k. w zw. z art. 57b k.k. w zw. z art. 11 §3 k.k. w zw. z art. 33 §2 k.k.,

6) w ramach czynu przypisanego w punkcie VII (zarzuczonego w punkcie VIII) oskarżonego A. G. uznaje za winnego tego, że w dniu 9 marca 2019 roku w D. za pośrednictwem ustalonej osoby udzielił B. S. – diagnoście w (...) w D. – osobie pełniącej funkcję publiczną, korzyści majątkowej w nieustalonej kwocie, podżegając go za pośrednictwem ustalonej osoby do naruszenia przepisów prawa polegającego na poświadczeniu nieprawdy co do okoliczności mającej znaczenie prawne, tj. poświadczenia przeprowadzenia okresowego badania technicznego ciągnika rolniczego D. – F. o numerze rejestracyjnym (...) bez jego rzeczywistego przeprowadzenia – wbrew nakazom wynikającym z Rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 26 czerwca 2012 roku w sprawie zakresu i sposobu przeprowadzenia badań technicznych pojazdów oraz wzorów dokumentów stosowanych przy tych badaniach (t. j. Dz. U. z 2015 r., poz. 776), to jest czynu z art. 229 §3 k.k. w zb. z art. 18 §2 k.k. w zw. z art. 271 §1 k.k. i za to na podstawie art. 229 §3 k.k. w zb. art. 18 §2 k.k. w zw. z art. 271 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. skazuje go, a na podstawie art. 229 §3 k.k. w zw. z art. 11 §3 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

7) na podstawie art. 85 §1 k.k. i art. 86 §1 i 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 15 kwietnia 2016 roku do dnia 23 czerwca 2020 roku w zw. z art. 4 §1 k.k. orzeka wobec oskarżonego karę łączną 1 (jednego) roku i 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 20 (dwadzieścia) złotych;

II. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałym zakresie;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 1.300 złotych tytułem jednej opłaty za obie instancje i zwalnia go od pozostałych kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 51/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Okręgowego w			

Suwałkach z dnia 25 stycznia 2022 r., sygn. akt II K 55/21		
1.2. Podmiot wnoszący apelację		
oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
oskarżyciel posiłkowy		
oskarżyciel prywatny		
obrońca		
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
inny		
1.3. Granice zaskarżenia		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
na korzyść na niekorzyść	w całości	
w części	co do winy	

co do kary		
	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych	

	przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
	art. 439 k.p.k.	
	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
uchylenie	zmiana	
2. USTALENIE FAKTÓW W ZWIĄZKU Z DOWODAMI PRZEPROWADZONYMI PRZEZ SĄD ODWOŁAWCZY		
2.1. Ustalenie faktów		
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione		

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1	A. G.	Przekazywanie przez oskarżonego osobom nieuprawnionym stanowiących tajemnicę służbową informacji dotyczących sposobu zabezpieczenia granicy przez funkcjonariuszy Straży Granicznej	zeznania świadka M. F.	8.477 odwr.
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.2. Ocena dowodów				
2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
1	zeznania świadka M. F.	Świadek nie miał żadnego interesu, żeby		

		<p>zelnawać tendecyjnie na niekorzyść oskarżonego. Nie miał też żadnego interesu procesowego, aby obciążać A. G..</p>	
<p>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW I WNIOSKÓW</p>			
Lp.	Zarzut		
<p>I</p> <p>II</p>	<p>Apelacja obrońcy oskarżonego:</p> <p>1) obrazę przepisów postępowania</p>	<p>zasadny</p> <p>częściowo zasadny</p> <p>niezasadny</p>	

**mającą wpływ
na treść
orzeczenia, tj.:**

**1. art. 344a §
1 k.p.k. poprzez
nieprzekazanie
sprawy
prokuratorowi w
celu uzupełnienia
śledztwa,
podczas gdy
wskazuje na
istnienie
istotnych
braków
postępowania, a
mianowicie w
aktach nie ma
wniosków o
dokonanie
kontroli
operacyjnych ani
postanowień
Sądu
Okręgowego w
Warszawie w
tym zakresie,
przy czym
materiały z
kontroli
operacyjnej
stanowią główny
dowód w sprawie
i powinny być
jawne chociażby
w kontekście art.
168a i 168b k.p.k.;**

**2. art. 237 § 1
k.p.k. w zw. z
art. 168a k.p.k.
i art. 168b k.p.k.
poprzez uznanie
za dowód w
sprawie
materiałów z
kontroli
operacyjnej'podśluchów
uzyskanych na**

*podstawie
zarządzeń
wydanych w
postępowaniu,
którego
przedmiotem
były inne czyny
zabronione, na
co wprost
wskazuje
różnorodność
postawionych
zarzutów, co
wylęczało
możliwość
uznania
przedmiotowych
materiałów za
dowód w
sprawie,
ponieważ
prokurator nie
wydał decyzji
w przedmiocie
wykorzystania
materiałów
zebranych z
przekroczeniem
granic
pierwotnej zgody
udzielonej przez
Sąd Okręgowy
w Warszawie
na prowadzenie
kontroli
operacyjnej i nie
postulował o to
przed Sądem w
procesie;*

*3. art. 7 k.p.k.,
art. 410 k.p.k.
poprzez
zastosowanie
przez Sąd I
instancji nie
swobodnej, a
wybiórczej oceny
dowodów, bez
uwzględnienia*

*przy ich ocenie
całokształtu
okoliczności
ujawnionych w
toku rozprawy
głównej
skutkującej
brakiem dążenia
Sądu do
wyjaśnienia
okoliczności
sprawy
wyrażającej się
w błędnym
dokonaniu przez
Sąd oceny
dowodów oraz
wskazania
okoliczności,
jakie uznał za
udowodnione i
nieudowodnione,
co w
konsekwencji
miało wpływ na
ustalenia, jakich
dokonał oraz
w jakiej mierze
oparł się na
dowodach nie
uznając
dowodów
przeciwnych, co
przejawiało się
w zupełnym
pominięciu, że:*

- przekazane do
Sądu
Okręgowego w
Suwałkach akta
śledztwa
wskazują na
istotne braki
postępowania, a
mianowicie w
aktach nie ma
wniosków o
dokonanie
kontroli*

**operacyjnych ani
postanowień**

Sądu

**Okręgowego w
Warszawie w
tym zakresie;**

- **nie wydał
decyzji w
przedmiocie
wykorzystania
materiałów
zebranych z
przekroczeniem
granic
pierwotnej zgody
udzielonej przez
Sąd Okręgowy
w Warszawie
na prowadzenie
kontroli
operacyjnej i nie
postulował o to
przed Sądem w
procesie;**

- **przesłuchani w
sprawie
świadczenie tj. A.
F., M. F.**

**oraz T. J., którzy
rzekomo mieli
współdziałać z
oskarżonym w
zorganizowanej
grupie
przestępczej
mającej na celu
popelnianie
przestępstw
skarbowych
zakwestionowali
tą okoliczność
przed Sądem
Okręgowym w
Suwałkach;**

- **treść zarzutów
postawionych A.
F., M. F. oraz T.**

J. wskazuje na to, że osoby te miały pomagać oskarżonemu w przekazywaniu informacji dotyczących zabezpieczenia granicy na odcinku służbowej odpowiedzialności Placówki Straży Granicznej w N., a nie działać z nim w grupie przestępczej;

- w trakcie długotrwałej kontroli operacyjnej nie dokonano zatrzymania ani jednej*

osoby mającej rzekomo dokonywać przemytu papierosów przy użyciu informacji uzyskanej od oskarżonego, nie zatrzymano też ani jednej paczki papierosów, która miała zostać nielegalnie sprowadzona na terytorium RP;

- z opisu czynu wymienionego w pkt. II sentencji wyroku nie wynika nawet komu oskarżony*

**miął
przekazywać
informacje
dotyczące
sposobu
zabezpieczenia
granicy na
odcinku
służbowej
odpowiedzialności
Placówki Straży
Granicznej w N.;**

**• w kwalifikacji
prawnej czynów
z pkt. II i VI
sentencji wyroku
został
wymieniony**

**art. 65 § 1 k.k.,
podczas gdy nie
ustalono jakoby
oskarżony
osiągnął
jakąkolwiek
korzyść z
przypisywanych
mu przestępstw,
a co dopiero że
rzekoma
przestępcza
działalność
miała mu
przynosić stałe
źródło dochodu;**

**• z materiałów z
kontroli
operacyjnej nie
wynika jakoby
oskarżony miał
przekazywać
informacje w
celu dokonania
przez inne osoby
przestępstw
skarbowych;**

**• przemyt
papierosów to**

**nie zawsze
przestępstwo
skarbowe ale
również
wykroczenie;**

**• z materiałów
kontroli
operacyjnej oraz
zeznań K. B.
wynika, że**

**dnia 09 marca
2019 r. to K. B.,
a nie oskarżony
przekazał B. S.
dowód
rejestracyjny
ciągnika
rolniczego D.-F.
oraz pieniądze w
kwocie 200 zł
celem
przedłużenia
ważności badań
technicznych na
2 lata;**

**2) powyższe
uchybieńia
doprowadziły do
błędu w
ustaleniach
faktycznych
przyjętego za
podstawę
wyroku i mający
wpływ na jego
treść wyroku
polegającej na
przyjęciu, iż
oskarżony
dopuścił się
czynów
wymienionych w
sentencji
zaskarżonego
wyroku,**

**podczas gdy
zgromadzony w**

sprawie materiał dowodowy nie potwierdza sprawstwa A. G..

Apelacja prokuratora:

rażąca niewspółmierność kary łącznej orzeczonej wobec oskarżonego A. G. przez wymierzenie mu za przestępstwa opisane w pkt. I-VIII aktu oskarżenia kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz kary grzywny w wysokości 200 stówek dziennych, ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 20 złotych w sytuacji, gdy zgromadzony materiał dowody oraz ustalone na jego podstawie okoliczności sprawy, przede wszystkim wysoki stopień społecznej szkodliwości czynów przypisanych A. G., świadome lekceważenie przez niego porządku prawnego, a także wzgląd na cele kary w zakresie jego

	<p>społecznego oddziaływania z jednoczesnym uwzględnieniem celów zapobiegawczych, jakie kara ta ma osiągnąć w stosunku do skazanego, przemawiają za orzeczeniem kary pozbawienia wolności w znacznie wyższym wymiarze.</p>		
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Odnosnie zarzutu z apelacji obrońcy oskarżonego:</p> <p>Wbrew twierdzeniom obrońcy nie było jakichkolwiek podstaw do zastosowania w niniejszej sprawie art. 344a §1 k.p.k., który tylko w wyjątkowych sytuacjach pozwala na przekazanie sprawy prokuratorowi w celu uzupełnienia śledztwa. Nie ujawniły się</p>			

**bowiem
jakikolwiek
braki
postępowania
przygotowawczego,
które by mogły
uzasadniać
podjęcie takiej
decyzji.**

**Przekazane przez
prokuratora
materiały
pozwalają na
stwierdzenie, że
kontrola i
utrwalanie treści
rozmów
telefonicznych
oskarżonego
miała
zakotwiczenie w
przepisach
ustawy z dnia
12 października
1990 roku o
Straży
Granicznej (t.
j. Dz. U. z
2022 r. poz.
1061). Wszystkie
materiały,
których według
obrońcy brakuje,
zostały
przekazane przez
prokuratora do
sądu. Nie było
zatem nawet
potrzeby do
zobowiązania
prokuratora do
ich przekazania**

**Rację ma
natomiast
obrońca, że
zebrany w
wyniku kontroli
operacyjnej
materiał**

**dowodowy nie
można było
wykorzystać do
ustalania
popętnienia
przez
oskarżonego
wszystkich
przestępstw.**

**Użyte w art. 168b
k.p.k.**

**sformułowanie
„innego
przestępstwa
ściganego z
urzędu lub
przestępstwa
skarbowego
innego niż
przestępstwo
objęte
zarządzeniem
kontroli
operacyjnej”
obejmuje swoim
zakresem
wyłącznie te
przestępstwa, co
do których sąd
może wyrazić
zgodę na
zarządzenie
kontroli
operacyjnej, w
tym te, o
których mowa w
art. 9c ust. 1
ustawy z dnia
12 października
1990 roku o
Straży
Granicznej.**

**Szereg
okoliczności
wynikających z
materiałów z
kontroli
operacyjnej
znajduje**

potwierdzenie w
innych
przeprowadzonych
w sprawie
dowodach.

I tak okoliczność,
że oskarżony
przekazywał
osobom
zajmującym się
przemylem
wyrobów
akcyzowych
przez granicę
wynika w dużej
mierze z zeznań
przesłuchanego
na rozprawie
odwoławczej
świadka M. F..
Podał on między
innymi, że w
październiku lub
listopadzie 2018
roku
skontaktował A.
G. z mężczyznami
zajmującymi się
przemylem.
Oskarżony
wymienił się z
tymi
mężczyznami
numerami
telefonów i
dogadał się z
nimi, że będzie
ich bezpośrednio
informował o
istniejących
możliwościach
przemytu. M.
F. zeznał też,
że oskarżony
później wycofał
się ze współpracy
z przemytnikami,
gdyż uznał, że
otrzymuje zbyt

**małe pieniądze,
żeby ryzykować.**

**Z kolei słuchana
w charakterze
podejrzanej A. F.
przyznała się do
tego, że w dniu 28
maja 2017 roku
mając wiedzę o
tym, że A. G. pełni
służbę w (...)
Oddziale Straży
Granicznej w
B. otrzymawszy
od M. F.
pochodzące od
A. G. stanowiące
tajemnicę
służbową
informacje
dotyczące
zabezpieczenia
granicy
Rzeczypospolitej
Polskiej na
odcinku
służbowej
odpowiedzialności
Placówki Straży
Granicznej w N.,
przekazała je T.
J., w efekcie
czego umożliwiła
wprowadzenie
na terytorium
Rzeczypospolitej
Polskiej towarów
bez polskich
znaków akcyzy.
Podobnie T. J.
przyznał się do
tego, że w dniu 28
maja 2017 roku
mając wiedzę o
tym, iż A. G. pełni
służbę w (...)
Oddziale Straży
Granicznej w B.
otrzymał od A.**

*F. pochodzące od
A. G. stanowiące
tajemnicę
służbową
informacje
dotyczące
sposobu
zabezpieczenia
granicy
Rzeczypospolitej
Polskiej i
przekazał je
nieustalonym
osobom w efekcie
czego umożliwił
sprowadzenie na
terytorium
Rzeczypospolitej
Polskiej towarów
akcyzowych.
Zarówno A. F.,
jak i T. J.
byli wówczas
przesłuchiwani
przez
prokuratora i
tym samym nie
sposób jest
przyjąć, że nie
przyznali się
dobrowolnie do
popętnienia
zarzucanych im
przestępstw. Nie
można
jednocześnie
podzielić
stanowiska
obrońcy, że
osoby te tylko
dlatego
przyznały się do
popętnienia tych
czynów, gdyż
zależało im na
jak najszybszym
zakończeniu
toczącego się
przeciwko nim
postępowania.*

*Nie sposób też
przyjąć za
wiarygodne
twierdzeń, że
do wyjaśnień
o takiej treści
nakłonili ich
obrońcy.*

*Brak jest jednak
racjonalnych
podstaw do tego,
żeby przyjąć, że
A. G. świadomie
uczestniczył w
zorganizowanej
grupie
przestępczej
mającej na celu
popędzanie
przestępstw
skarbowych. Z
materiałów z
kontroli
operacyjnej w
ogóle nie wynika,
żeby istniała
jakaś grupa o
pewnym stopniu
zorganizowania,
zajmująca się
przemysłem przez
granice
wyrobów
akcyzowych.
Innych dowodów
na istnienie
grupy nie
zebrano.
Twierdzenia o
istnieniu grupy,
o której
konkretnie nie
nie wiadomo,
opierają się
wyłącznie na
domniemaniach.
To, że oskarżony
współdziałał w
pewien sposób z*

**innymi osobami,
bynajmniej nie
oznacza, że
tworzył on
zorganizowaną
grupę
przestępczą.**

**Nie wiadomo
dlaczego obrońca
zarzucił, że Sąd
pierwszej
instancji błędnie
przyjął, iż
oskarżony z
popętnienia
przestępstw
uczynił sobie
stałe źródło
dochodu. W
opisie czynów
przypisanych
oskarżonemu nie
ma bowiem
takiego
ustalenia.**

**Kwalifikacja
dwóch
przypisanych mu
przestępstw z
art. 65 §1 k.k.
była wynikiem
przyjęcia
jedynie, że
oskarżony tych
czynów dopuścił
się w ramach
grupy
przestępczej.**

**To, że nie
zdołano ustalić,
komu oskarżony
finalnie
przekazywał
objęte tajemnicą
służbową
informacje, nie
ma
jakiegokolwiek**

znaczenia dla
odpowiedzialności
karnej
oskarżonego z
art. 231 §2 k.k. i z
art. 266 §2 k.k.

Również nie
zwalnia
oskarżonego z
odpowiedzialności
karnej to, że
prowadzona
kontrola
operacyjna w
niniejszej
sprawie w żaden
sposób nie
przyczyniła się
do zatrzymania
osób
przemycających
wyroby
akcyzowe przez
granicę. Dla
odpowiedzialności
z tych przepisów
bez znaczenia
też pozostaje
to, jakie ilości
tych wyrobów
akcyzowych
mogły być
przemycane
przez granicę
Rzeczypospolitej
Polskiej przez
osoby, którym
były
przekazywane
informacje
dotyczące
sposobu
zabezpieczenia
granicy na
odcinku
służbowej
odpowiedzialności
Placówki Straży
Granicznej w N..

Zupełnie irrelewantne jest to, czy osoby te dopuszczały się na tym tle przestępstw skarbowych czy też wykroczeń skarbowych.

Materiały z kontroli operacyjnej nie mogły być natomiast wykorzystane jako materiał dowodowy stanowiący podstawę ustalenia, że oskarżony dopuścił się przestępstwa złożenia fałszywych zeznań w sprawie o prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości. Okoliczność ta wynika jednakże z innych zebranych w sprawie dowodów.

Zarówno w postępowaniu przygotowawczym o sygnaturze TD13730.2017 prowadzonym w Komendzie Miejskiej Policji w S., jak i w postępowaniu sądowym prowadzonym za

sygnaturą akt
II K 65/18
oskarżony w
swoich
zeznaniach zataił
istotną
okoliczność
dotyczącą
kierowania w
dniu 3
października
2017 roku przez
K. Z.
samochodem
osobowym.
Zeznał on, że tego
dnia był u K. Z.
i wypił z nim
pół litra wódki.
Dalej podał, że
K. Z. po wypiciu
wódki zasnął,
a on około
godziny 22.00
udał się do domu.
Tymczasem te
twierdzenia są
sprzeczne z tym,
co zeznał K.
Z.. Świadek co
prawda nie
przyznał się do
kierowania
autem, ale
zeznał, że tego
dnia jechał
samochodem
wraz z
oskarżonym,
który po
zatrzymaniu
pojazdu, widząc
podchodzących
do auta
policjantów,
uciekł z miejsca,
w którym stał
samochód.

Z kolei dla odpowiedzialności karnej za przestępstwo podżegania osoby pełniącej funkcję publiczną do poświadczenia nieprawdy co do okoliczności mającej znaczenie prawne, tj. poświadczeniu przeprowadzenia okresowego badania ciągnika rolniczego, nie jest istotne to, że to nie oskarżony, lecz K. B. przekazał dowód rejestracyjny z pieniędzmi. Można bowiem również podżegać w rozumieniu art. 18 §2 k.k. za pośrednictwem innej osoby. Inaczej rzecz ujmując istnieje możliwość tak zwanego „podżegania łańcuszkowego”. Z wyjaśnień K. B. wynika jednoznacznie, że to A. G. był zainteresowany, żeby diagnosta B. S. potwierdził w dowodzie rejestracyjnym wykonanie badań

technicznych, bez ich przeprowadzenia, ciągnika rolniczego, który nie był sprawny. To na prośbę A. G. K. B. skontaktował się z B. S. i spytał go o możliwość potwierdzenia badań w dowodzie rejestracyjnym. To też oskarżony dał dowód rejestracyjny z pieniędzmi K. B., aby ten przekazał go dalej diagnoście, żeby uczynić w nim odpowiednią wzmiankę. Wyjaśnienia K. B. nie budzą żadnych wątpliwości. Nie miał on żadnego interesu w tym, aby zeznawać na niekorzyść oskarżonego.

Materiałów z kontroli operacyjnej nie można było wykorzystać przy ustalaniu, czy oskarżony popełnił przestępstwo z art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt oraz z art. 52 pkt 2

**ustawy z dnia
13 października
1995 roku –
Prawo Łowickie.
Nie tylko ustawa
o Straży
Granicznej, ale
też przepisy
innych ustaw
nie przewidują
możliwości
zarządzania
kontroli
operacyjnej
polegającej na
uzyskiwaniu i
utrwalaniu
rozmów
telefonicznych w
sprawach
dotyczących tego
rodzaju
przestępstw.**

**Inne zaś zebrane
dowody nie
pozwalają na
stanowcze
ustalenie, iż A. G.
uśmiercił
potrąconą przez
samochód sarnę
i że dokonał
zaboru jej tuszy.
Bezpośrednim
świadkiem tego
zdarzenia był
M. G., ale
on skorzystał
z prawa do
odmowy
udzielania
odpowiedzi na
pytania i w
konsekwencji
jego zeznania nie
nie wniosły do
sprawy. Świadek
P. M. zeznał
jedynie, że M.**

G. opowiadał, że potracił leśne zwierzę. O udziale w tym zdarzeniu oskarżonego w ogóle nie wspomniął. Z kolei świadek C. C. zeznał, że M. G. opowiadał, że potracił zwierzę, gdy jechał sam samochodem. Świadek przypomniał też sobie, że była rozmowa ze służbą dyżurną, że potracone zwierzę dorżnięto i że zabrał je A. G.. C. C. dodał, że nie wie, kto dorżnął zwierzę, nie widział, żeby ktoś przywiózł potracone zwierzę do placówki. Na tej podstawie, że świadek tylko słyszał rozmowę, iż oskarżony zabrał potracone zwierzę, nie sposób jest dokonać pewnego ustalenia, że to właśnie A. G. a nie M. G. zabrał tuszę kozła sarny. Innych dowodów na tę okoliczność prokurator nie przedstawił.

**Odnosnie
apelacji
prokuratora:**

**Nie można
zgodzić się z
prokuratorem, że
Sąd I instancji
nie nadał
istotnym
okolicznościom
obciążającym
właściwego
znaczenia i w
konsekwencji
orzekł karę,
która jest
niewspółmiernie
łagodna i nie
spełnia dyrektyw
wymiaru kary
określonych w
art. 53 k.k.
Faktem jest, że
istnieje szereg
okoliczności
obciążających
oskarżonego.
Popełnione przez
niego
przestępstwa, a
zwłaszcza
polegające na
przekazywaniu
przemytnikom
informacji o
rozmieszczeniu
patroli Straży
Granicznej,
cechują się
znaczną
szkodliwością
społeczną. Rację
ma prokurator,
że swoim
zachowaniem
oskarżony
niejako osłabiał
zaufanie do**

**funkcjonariuszy
Straży
Granicznej.
Oskarżony jako
funkcjonariusz
Straży
Granicznej był
powołany do
ochrony granicy
Rzeczypospolitej
Polskiej. Miał
między innymi
zadanie
przeciwdziałać
nielegalnemu
sprowadzaniu do
Polski wyrobów
akcyzowych.
Tymczasem A. G.
zamiast
wypełniać ten
obowiązek,
swoim
działaniem
umożliwił
innym osobom
popętnianie
przestępstw
związanych z
przekraczaniem
granicy. Taka
postawa
oskarżonego jest
wysoce
karygodna i
zasługuje na
potępienie. Nie
oznacza to
jednak, że należy
wymierzać
wobec niego
długoletnią karę
pozbawienia
wolności.
Oskarżony już
poniósł
konsekwencje
swojego
nagannego
zachowania.**

**Zakończyła się
bowiem jego
kariera w Straży
Granicznej.**

**Został wydalony
ze służby. Nie
można też tracić
z pola widzenia
okoliczności
łagodzących dla
oskarżonego.**

**Przed
wszystkim
należało wziąć
pod uwagę, że
A. G. nigdy
wcześniej nie
był karany. W
miejscu swego
zamieszkania
cieszy się
pozytywną
opinią
środowiskową.**

**Prowadzi
ustabilizowany
tryb życia.**

**Pomimo
popętnienia kilku
przestępstw nie
można uznać,
że jest osobą
zdemoralizowaną.**

**Ażeby osiągnąć
wobec
oskarżonego cele
wychowawcze i
poprawcze, nie
jest konieczne
odbywanie przez
niego
długotrwałej
kary
pozbawienia
wolności.**

**Orzekanie wobec
niego kilkuletniej
kary
pozbawienia
wolności nie jest**

też wymagane
względami
ogólno –
prewencyjnymi.
Wystarczającym
ostrzeżeniem i
przestroga dla
innych
funkcjonariuszy
Straży
Granicznej jest
to, że przestępcze
wykorzystanie
statusu
funkcjonariusza
publicznego
pociąga za sobą
nie tylko
wydalenie ze
służby, ale
również
osadzenie w
więzieniu oraz
obowiązek
zapłacenia
dotkliwej kary
pieniężnej.

Wniosek

**Apelacja obrońcy
oskarżonego:**

- o zmianę
zaskarżonego
wyroku poprzez
uniewinnienie
oskarżonego od
popętnienia
zarzucanych mu
aktem
oskarżenia
czynów,
ewentualnie o
uchylenie
zaskarżonego
wyroku i

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Apelacja prokuratora:

- o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie A. G. kary 3 lat pozbawienia wolności.

Związłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Odnosnie wniosku z apelacji obrońcy:

Jak wskazano wyżej brak było podstaw do przypisania oskarżonemu przestępstwa uczestnictwa w zorganizowanej grupie przestępczej oraz przestępstwa polegającego na niehumanitarnym uśmierceniu zwierzęcia i zaborze jego tuszy. Dlatego też należało częściowo uwzględnić wniosek obrońcy i uniewinnić

<p>oskarżonego od popełnienia tych przestępstw.</p> <p>Odnosnie wniosku prokuratora:</p> <p>Ponieważ orzeczona wobec oskarżonego kara łączna nie jest rażąco łagoda, brak było podstaw do uwzględnienia wniosku z apelacji prokuratora.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>1.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	

Utrzymano wyrok w części dotyczącej czynów z punktu IV i VI	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Brak było podstaw do zakwestionowania poczynionych ustaleń faktycznych przez Sąd pierwszej w zakresie tych czynów. Oskarżony przyznał się do czynu z punktu VII, a jego wyjaśnienia w tej części znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadka, który wraz z nim w 18 stycznia 2019 roku podczas służby dokonywał kontroli drogowej. Jak wcześniej wskazano z zeznań świadków jednoznacznie wynika, że oskarżony dwukrotnie dopuścił się przestępstwa składania	

<i>falszywych zeznań.</i>		
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
1.	Przedmiot i zakres zmiany	
<p>Uniewinniono oskarżonego od popełnienia czynów przypisanych mu w punktach I i III. Wyeliminowano z opisu czynów przypisanych oskarżonemu w punktach II i V sformułowania „w ramach zorganizowanej grupy przestępczej” i z kwalifikacji prawnej tych czynów wyeliminowano art. 65 §1 k.k.. Zmieniono opis czynu przypisanego w punkcie VII uściślając, że do podżegania doszło za pośrednictwem innej ustalonej osoby. Orzeczono ponownie o karze łącznej.</p>		

<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	
<p><i>Na podstawie zebranych dowodów, a w szczególności materiałów z kontroli operacyjnej, nie sposób było ustalić, że oskarżony działał w strukturze jakiejś grupy zajmującej się sprzecznym z prawem prowadzeniem do Polski wyrobów akcyzowych. Nie można było ustalić, co to była za grupa, kim byli jej członkowie i czym się zajmowali czy była ona shierarchizowana czy też miała strukturę poziomą z ustalonymi rolami jej członków. Można było jedynie przyjąć, że oskarżony współdziałał z innymi osobami. Jest to jednak dalece za mało, aby można było przyjąć, że był on uczestnikiem</i></p>	

**zorganizowanej
grupy
przestępczej.
Tym samym nie
można było też
uznać, że
dopuszczał się
przestępstw w
ramach
zorganizowanej
grupy
przestępczej.**

**Materiałów z
kontroli
operacyjnej nie
można było
wykorzystać co
do przestępstwa
polegającego na
uśmierceniu
zwierzęcia
leśnego i
zabrania jego
tuszy. Z innych
zaś
przeprowadzonych
na rozprawie
dowodów nie
wynika
jednoznacznie, że
oskarżony
dopuścił się tego
rodzaju
przestępstwa.**

**Z zeznań K.
B. jednoznacznie
wynika, że
oskarżony za
pośrednictwem
tego świadka
wręczył
diagnoście
korzyść
majątkową oraz
nakłonił do
poświadczenia
nieprawdy w
dowodzie**

**rejestracyjnym.
Z tego względu
należało uściślić
opis tego czynu.**

**Orzekając na
nowo o karze
łącznej wzięto
pod uwagę
zarówno
okoliczności
obciążające
oskarżonego, jak
i łagodzące. Jak
wcześniej
wskazano,
oskarżony nie
jest osobą
zdemoralizowaną.
Stąd też
niezasadne jest
orzekanie wobec
niego
długoterminowej
kary
pozbawienia
wolności.
Stosownie do
treści art. 85a
k.k. za karę,
która osiągnie
wobec A. G. cele
zapobiegawcze i
wychowawcze
oraz
jednocześnie
spełni potrzeby
w zakresie
kształtowania
świadomości
prawnej
społeczeństwa,
należało uznać
karę jednego
roku i pięciu
miesięcy
pozbawienia
wolności.**

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
1.1.		art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
4.1.		art. 454 § 1 k.p.k.	

Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. KOSZTY PROCESU		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
I, III	O kosztach w części uniewinniającej orzeczono na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. O jednej opłacie za obie instancje orzeczono na podstawie art.10 ust, art. 2 ust. 1 pkt 4 i art. 3 ust.	

**1 ustawy z dnia
23 czerwca 1973
roku o opłatach
w sprawach
karnych (t. j. Dz.
U. z 1983 r. Nr 49,
poz. 223 ze zm.**

**Względy
słusznościowe
przemawiały za
zwolnieniem na
podstawie art.
624 oskarżonego
od ponoszenia
pozostałych
kosztów
sądowych za
postępowanie
odwoławcze.**

7. PODPIS